

**נצר מישפחת
האצולה
מרחובות זכה
בצל"ש, היה
אגדה בשריון,
הצליח בכל
והתאבד כאשר
לקה במחלה**

גיא לא רצה להיות חוננה

מאחר. כך נהג תמיד. מעולם לא נעלם, מעולם לא אחר מבלי להודיע, תמיד שיתף אותה בכל מעשיו. אבל גיא לא חזר הביתה כעבור שעה. גם לא טילפן. רותי הביטה בשעון. הוא כבר איחר בחמש דקות. היא כבר ידעה מייד שמשוה לא בסדר, שמשוה קרה. רותי לא המתנה עוד וטילפנה מייד למישרד. מהעבר השני של הקו לא היתה תשובה.

גיא אמר לרותי שהוא הולך למישרד לשעה. זה היה ביום השבת בצהריים. הפרידה מרותי ומהילדים, אלי (13) וסתיו (15), לא היתה מיוחדת. הוא פשוט אמר שלום והלך למישרד. רותי לא דאגה. היא לא חשה בשום אווירה או במצב־רוח יוצא דופן אצל גיא. היא ידעה שכעור שעה בדיוק יחזור גיא הביתה. ואם לא יחזור, כך היתה בטוחה, יטלפן לומר לה שהוא

האלמנה והבן רותי, האשה היפהפיה שנבחרה בזמנו כמלכת הצעדה של ירושלים, היא בתו של פרופסור טולציני

סקי, לשעבר מנתח בתל-השומר. גיא השאיר לה ולילדיו שני מיכתבים שבהם הסביר כי אינו יכול לשאת את המחשבה שיפול נטל על המישפחה.

רותי לא היססה וטילפנה לאפי ארזי, חברו הטוב ביותר של גיא. היא סיפרה לו שגיא מאחר וביקשה אותו לגשת למישרד ולכרר מה קרה. הדלת של מישרדו נבנית החרושת לתרופות טבע שם עבר, היתה פתוחה. גיא היה מוטל ללא רוח חיים. הוא ירה בעצמו כדור ומת מייד. גיא השאיר אחריו שני מיכתבים. במיכתב לילדיו סיפר להם שהוא מרגיש כי המחלה גוברת עליו. הוא אמר שאינו יכול לעמוד בפני המחשבה שיהיה לנטל על המישפחה והסוככים אותו. הוא, שהיה רגיל לשירות, לא יכול להיות לנטל.

שקספיר בטנק

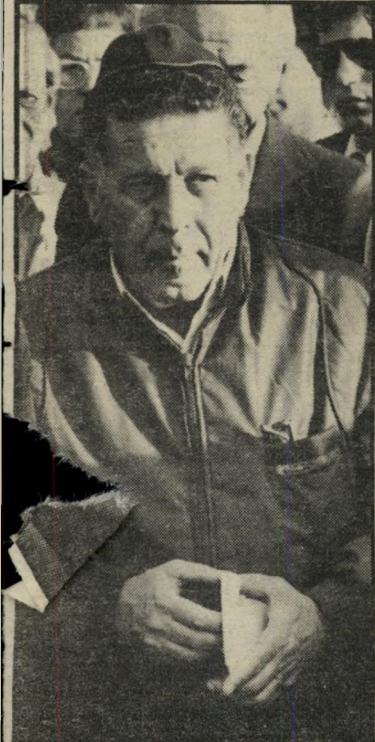
כ זה היה גיא. מעולם לא היה נטל על איש. הוא בן למישפחת יעקבזון, מישפחת פרדסנים מוותיקי הארץ. אביו, יוסף, היה מראשוני מיישד רד־הביטחון, ובמלחמת העצמאות היה עוזרו של דויד בן־גוריון.

«אם יש מישוה המסמל את ארץ ישראל היפה, האמיתית והפטריוטית, זה היה גיא יעקבזון», אמרו חבריו הרכיבים, שכאו ללוותו בדרכו האחרונה. אלה שומרים עד היום כל מיכתב וכל פיסת נייר שכתב. «אלה הן פואמות של שקספיר», הם אומרים. גיא נולד לתוך אידיאלים, וכשגרל

חברו. משמאל: האח הבוגר, רם יעקבזון. גיא, שזכה באות־המופת במלחמת־ששת־הימים, חזר לצבא אחרי מלחמת יום הכיפורים. כדי לעזור בשיקומו.

מוצא הגופה רותי, האלמנה, עם הבן אלי, נתמכים על־ידי חברו של גיא, אפי ארזי, אשר מצא את גופתו של

טליק היה חברו לנשק. הוא הספיג את גיא יעקבזון בהלוויה שנערכה ביום השני.